

УДК 821.111(73)
P12

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
Reilly C. Bound By Hatred : A Novel / Cora Reilly. —
Chicago : Independently published, 2020. — 279 p.

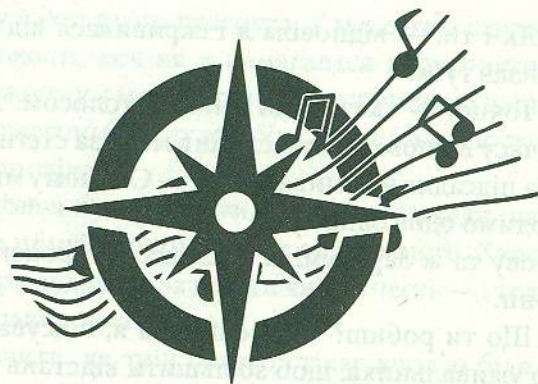
Переклад з англійської Анастасії Тернопільської

Cover design by Hang Le

Увага! У книжці згадуються росіяни.

ISBN 978-617-15-1985-5
ISBN 979-86-21-35354-4 (англ.)

- © Cora Reilly, 2015
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2026
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад і художнє оформлення, 2026

Пролог

Джасна

Моє відображення в дзеркалі могло б стати першим кадром фільму жахів. Кров стікала по підборіддю, ще рясніше — з порізу на нижній губі, крапаючи на білу сорочку. Губа вже набрякла, але мене тішило, що очі залишалися сухими — жодної сльозинки.

Маттео з'явився позаду. Його висока постать нависла наді мною, темні очі вивчали моє понівечене обличчя. Без своєї характерної акулячої посмішки та зарозуміло-сті він здавався майже стерпним.

— Ти не розумієш, коли слід заткнутися? — його губи смикнулися в посмішці, але вона здавалася удаваною. У погляді була якась тривога. Цей вираз нагадав мені той, який я бачила, коли Маттео розправлявся з російськими полоненими в підвалі. У глибині його очей при-
чайлося щось темне й викривлене.

— Як і ти, — відповіла я і скривилася від болю, що пронизав губу.

— Точно, — сказав він дивним голосом. Не давши мені часу відповісти, він схопив мене за стегна, розвернув та підсадив на умивальник. — Ось чому ми ідеально підходимо одне одному.

Знову та ж зарозуміла посмішка. Виродок став між моїх ніг.

— Що ти робиш? — прошипіла я, відсуваючись від краю умивальника, щоб збільшити відстань між нами, та штовхнула його в груди.

Він навіть не поворухнувся — занадто сильний для мене. Його посмішка стала ще ширшою. Він схопив мене за підборіддя й задер мою голову.

— Дай-но подивитися на твою губу.

— Твоя допомога мені вже ні до чого. Треба було зупинити мого батька, перш ніж він розбив мені губу.

— Так. Я мав би це зробити, — похмуро відповів він, легенько торкаючись моєї рани великим пальцем і розсуваючи мої губи. — Якби Лука не стримав мене, я б загнав ножа в спину твого батька, і чхати мені на наслідки. А може, я так і зроблю. Мені аж кортить.

Він відпустив мою губу й витягнув довгий вигнутий ніж із піхов під курткою та крутнув його в руці, щось обмірковуючи. Потім підвів на мене очі.

— Хочеш, я в'ю його?

Господи, авжеж, хочу! Я здригнулася, почувши слова Маттео. Знала, що це неправильно, але після того, що сьогодні сказав батько, просто мріяла побачити, як він благатиме про пощаду. І я знала, що Маттео здатен будь-кого поставити на коліна, і це до нестями збуджувало мене. Саме тому я хотіла вирватися з цього життя.

Саме тому й досі цього прагнула. У мене була схильність до жорстокості, хоч як я намагалася переконати себе в протилежному, і моє життя стало причиною цього.

— Це означало б війну між Чикаго та Нью-Йорком, — просто відповіла я.

На мир мені було начхати. Чоловіки завжди швидко знаходили привід пошматувати один одного. Хтось неодмінно примудрявся зачепити чийсь честь — і тоді вже жодних правил не лишалося.

— Побачити, як твій батько стікає кров'ю біля моїх ніг, варте такого ризику. Ти *варта* цього.

Розділ перший

Маттео

Уперше я побачив Джанну, коли вона ще була худорлявою чотирнадцятирічною дівчинкою із занадто великим ротом, веснянками на обличчі й неслухняним рудим волоссям. Вона уособлювала в собі все, чого не повинно бути у справжньої дівчини-італійки, і, мабуть, саме тому мені сподобалася. Але Джанна була ще дитиною, і хоча я був лише на чотири роки старший, проте вже п'ять років належав до мафії, убив кількох людей і переспав із чималою кількістю жінок. Коли ми з Лукою повернулися до Нью-Йорка, там на нас чекали мафіозні справи й товариство легкодоступних дівчат із вищого світу, і я більше не згадував про нахабну рудоволосу. Нам і без того вистачало клопоту: «Братва» намагалася чинити саботаж у наших нарколабораторіях, а наш батько вже занадто постарів, аби вирішувати справи так, як слід, —

з невблаганною жорстокістю. Настав час старому померти й передати справу моему братові. Ніхто не втілював у собі ідеальну жорстокість так, як Лука.

Я майже забув про Джанну, коли через три роки ми з Лукою повернулися до Нью-Йорка на його весілля з Арією.

Лука вбив собі в голову, що хоче побачити Арію перед весіллям. Офіційно він пояснював це тим, що хоче переконатися, чи вона приймає протизаплідні пігулки, але то була повна маячня. Я знав, що йому просто кортіло побачити, як вона подорослішала. І, чорт забирай, дівчина встигла перетворитися на справжню спокусу. Коли Арія з'явилася позаду своєї молодшої сестри Ліліани в дверному отворі їхнього номера в готелі «Мандарин Орієнтал», я просто не знав, на що дивитися спочатку. Довге світле волосся, приголомшливі блакитні очі, вузька талія, стрункі ноги, гарна дупка й цицьки. Вона була неймовірно сексуальна. І водночас — наречена Луки, тобто цілковито недосяжна для мене. До того ж надто вже стримана, як на мій смак. Те, як вона опускала очі щоразу, коли Лука дивився на неї, зводило мене з розуму. Лука був страшним чоловіком, і цій дівчині випала нелегка доля — вийти заміж за нього. Але якщо вона хотіла мати бодай якийсь шанс проти Луки, то має загартувати характер. Лука звик командувати.

Звісно, щойно я увійшов до номера, то геть забув про Арію. Мій погляд зупинився на дівчині з вогняним рудим волоссям. Вона розляглася на дивані, недбало закинувши довгі ноги на журнальний столик. Умить спливили

давно забуті спогади про її зухвалість, а з ними прокинулася й моя цікавість до неї. Вона вже не була тим незграбним худорлявим дівчишком.

Ні, тепер — аж ніяк не худорлява.

Там, де треба, в неї з'явилися всі належні вигини й опуклості, а на обличчі більше не було веснянок. На відміну від більшості дівчат, яких знав, я зовсім не справив на неї враження. Якщо вже відверто, Джанна дивилася на мене так, ніби я був тарганом, якого вона ладна розчавити чоботом. Я всміхнувся й попрямував просто до неї: ніколи не відступав перед викликом. А надто перед таким спокусливим. Що таке життя без ризику обпектися?

Джанна різко випросталася, її чорні чоботи гупнули по підлозі, і вона прижмурилася, дивлячись на мене. Якщо вона думала, що це мене зупинить, то глибоко помилялася. На жаль, на моєму шляху стала наймолодша донька Скудері й осяяла усмішкою, яку вочевидь вважала кокетливою.

— Можна подивитися твою зброю? — запитала вона голосом, що вже не був дівчачим, але ще й не став жіночним.

Якби про це попросила Джанна, у мене наготові було б багатенько непристойних відповідей, але Ліліана ще дещо не доросла для них. Яка змарнована нагода.

— Ні, не можна, — сказала Арія, перш ніж я встиг придумати відповідь, яка годилася б для юних вух. Завжди ця дівчина така правильна. Слава богу, батько обрав її для Луки, а не для мене.

— Тобі не слід залишатися тут наодинці з нами, — пробурмотіла Джанна, переводячи погляд із Луки на мене. До біса. Щось було в цій дівчині незвичайне. — Це недоречно.

Здається, Луку вона не надто вразила. Було видно, що вона діяла йому на нерви, отже, щось спільне ми з нею вже мали.

— Де Умберто? Хіба він не має стояти на варті за дверима? — запитав Лука.

— Може, в туалеті, може, пішов покурити, — сказала Арія.

Я ледь стримав сміх. Що за бовдури працювали на Скудері? Схоже, у Чикаго все відбувалося за геть іншими правилами. Я бачив, що Лука ось-ось вибухне. Уже кілька днів він був на межі, напевно, тому що в нього яйця ледве не луснули. Він трахав Грейс набагато частіше, ніж зазвичай, аби якось дотягнути до того моменту, коли зможе трахнути Арію.

— Він часто залишає тебе без охорони? — запитав Лука.

— О, постійно, — насмішкувато відповіла Джанна й закотила очі до сестри. — Розумієш, Лілі, я та Арія тікаємо від нього щовихідних, тому що побилися об заклад, хто зможе підчепити більше хлопців.

Занадто гучні слова для дівчини, яка ніколи в житті не бачила члена. Судячи з того, як подивився на мене Лука, він думав те саме. Джанна справді нічого не знала про мого брата, якщо вважала, що так його дражнити буде хорошою ідеєю.

Лука підійшов до своєї маленької нареченої, яка здригнулася, як завжди, коли він поводився, мов скажений псих.

— Я хочу поговорити з тобою, Аріє.

Джанна скочила на ноги, мов тигриця, готова захищати своїх тигренят.

— Я пожартувала, заради бога! — вона справді спробувала стати між Лукою та Арією, і це була до біса погана